

tematikussá képezte ki magát, barátja volt Gaussnak, a múlt század eleji nagy matematikusnak. Mint matematikus a maga korában első volt Magyarországon és külföldi színvonal szerint is nagy tudós. Apja volt Bolyay Jánosnak, a legnagyobb magyar matematikai szellemnek, az abszolút geometria felfedezőjének. Nagy érdemeket szerzett az erdélyi színészet körül, melyet drámaival is igyekezett fejleszteni. Szindarabjai: »Egy hazafi«, Nagyszeben, 1817. ebben a kötetben a következő színművek vannak felvéve: »Pausanias vagy a nagyra-vágyás áldozata«, »II. Mohamed, vagy a dicsőség győzedelme a szerelmen (szomorú-játék 5 felv. Megjelent a Régi Magyar Könyvtárban, 1898.), »Kemény Simon, vagy a hazaszeretet áldozatja«, »A virtus győzedelme a szerelmen«, »A szerelem győzedelme a virtuson«. 1818-ban megjelent: »A párisi per« c. érzékeny játéka 5 felvonásban. B. úgyszólván minden dramaturgiai s színpadias méret nélkül fogott munkájához, darabjai azonban inkább olvasásra voltak szánva, színre nem kerültek.

Bolygó hollandi. — Meséje népmese. Analóg az örök zsidó regéjével, mert mindkettőnek átka az örökös bolyongás, egy asszony átka újí s csak egy nő hűségé válthatja meg. A mondát feldolgozó opera szövegét és zenéjét írta Wagner Richard. Magyarra fordította ifj. Ábrányi Kornél. Először adatott 1875. máj. 11-én, a Nemzeti Színházban, Angyalfi Sándorral a címszerepben. A többi szereplők ezek voltak: Daland: Kőszeghy Károly, Senta: Tannerné, Erik: Pauli Richárd, Mary: Kvassayné, Daland kormányosa: Verbőczy V. 50-ik előadása: 1909. nov. 12-én volt, ekkor Szemere Árpád, Medek Anna, Szóyer Ilonka és Erdős Richárd voltak a főszereplők. (A M. Kir. Operaházban első ízben 1888. ápr. 21-én adták.) (Az *Uraufführung*-ja Drezdában volt, 1843-ban). Bécsben első ízben 1860. nov. 2-án került színre, midőn Beck János hazánkfia énekelte a címszerepet, Sentát pedig a szintén magyar születésű Krausz Gizella, aki utóbb a párizsi nagy operának lett a tagja. Ugyanott 1888. szept. 19-én századszor adták. Rómában az Apolló-színház 1887. ápr. havában mutatta be.)

Bolz Oszkár, a stuttgarti udvari színház tenoristája, 1914. márc. 15-én mutatkozott be a M. Kir. Operaházban, az »Aida« Radamesz szerepében.

Bombardon (fr.) ujabbkori katonai, mélyhangú, tekert-csőví bádogg fúvóhangszer; B, F, C és kontra B hangolásban.

Bombay Gusztáv, színész, sz. 1869. okt. 28. *Szentgálon*. Színpadra lépett 1886.

Bonomi Lujza, magyar származású énekesnő. 1888-ban végezte a színészakadémiát. Ez év okt. havában Stettinben lépett a pályára, a »Szevillai borbély« Rosina-jában. 1889. márc. havában ugyanott az »Alvajáró« címszerepében nagy sikert ért el. 1893-ban Strassburgban működött. 1900. szept. 28-án mint vendég fellépett a M. Kir. Operaházban, a »Mari, az ezred leánya« címszerepében.

Bonbonnière Kabaré, Budapesten, megalakult 1907. márc. 2-án, Kondor Ernő igazgatása alatt. 1908-ban Bálint Dezső az igazgató, művészi igazgató Nagy Endre, később dr. Szalay József, majd László Rózsi vezette a kabarét, mely néhány év múlva megszűnt.

Bonci Alessandro, operaénekes. Szegény falusi gyermekként született, Pesaro városka zenedéjében tanult. 22 éves korában a loretói Santa Maria-templom énekarában kezdte pályáját, de már négy év múlva bemutatkozik a pármái városi színházban, a »Windsori víg nők«-ben, Fentom kis szerepében. Faust-jával Milanóban feltűnő sikert aratott. Nálunk 1903. ápr. 18-án mutatkozott be, a M. Kir. Operaházban, a »Rigoletto« Mantua hercege szerepében. 1913. máj. 29-én a Népopera-ban lépett fel, ugyanezen szerepben.

Bonceza Vanda, magyar származású francia színésznő, sz. 1872-ben, mint a párizsi Théâtre Français kedvelt tagja hunyt el, 1902. aug. 15-én, *Párizsban*.

Bones Antonis, zeneszerző. Munkája: »Korhelykirály«, operett 3 felv. Társszerző: Barré Alfréd. Ford.: *Makai Emil és Mol-*